

Comemoración dos Xogos Florais de 1891. Tui, 24 de xuño de 2006

Actos organizados pola Real Academia Galega
coa colaboración da Consellería de Cultura
e Deporte da Xunta de Galicia
e o Concello de Tui

Medalla conmemorativa dos Xogos Florais de Tui, batida en Vigo polo xoieiro Enrique Pérez en 1891, que se conserva na Real Academia Galega

Barral, S. de S. / S. de S. / S. de S.

Alta Gráfica © 1993, 2006

O 24 de xuno de 1891 achegáronse a Tui aqueles que tiñan fe na patria, pero quizais pouca esperanza.

Vivían de todos os recantos de Galicia e tamén do Bierzo e do veciño Portugal, porque as fronteiras administrativas non poden romper os vínculos de sangue.

En Tui sentiron a calor da súa xente, a fraternidade, porque na cidade túdense ningún foi alíello nequeas xornadas de patriotismo. E escitaron de Murguía, de Brañas e de Lago a profunda voz da terra que os lles falaba de redención e lles dicía que os pobos nunca morren se teñen a bandeira dun idioma.

Surge et ambula, érquete e camíña, foi a consigna de Murguía.

E cando retornaron aos seus fogares, levaban con eles non só unha fe, tamén unha esperanza.

Xosé Ramón Barreiro Fernández
Presidente da Real Academia Galega

Commemoración dos Xogros Florais de 1891
Tui, 24 de xuno de 2006

Real Academia Galega

1906 / 2006 Centenario

Paño de fondo do teatro principal de Tui, usado como fondo para os Xogros Florais de 1891.

e a maior parte d' o seu vocabulario; o romano afirmóuno, tén d' o suevo as inflexions, d' o noso corazón o acento afalagador, e os brandos sonos, e os sentimentos d' as razas célticas. Un tanto femeninos, é certo, pro que se tempran n' o valor heroico d' os seus fillos. Léngua distinta—di o aforismo político—acusa distinta nacionalidade. Digámo-l' o nós tamen, se nos compre, con maior firmeza aínda, e poñamos de nós o que faga falla, pra que sea pra sempre esta léngua en consonancia c' o noso espírito, e feita coma ningún-ha outra, pra a expresion d' un-ha literatura tan oposta ó genio d' a de Castela como é esta que nós temos.

Discurso de Manuel Murguía, Presidente dos Xogros Florais de Tui. Formador da revista La Patria Galega. 7 e 8, 15-7-1891, p. 2.

Discurso de Salvador Cabeza, secretario dos Xogros Florais de Tui. Formador da revista La Patria Galega. 7 e 8, 15-7-1891, p. 7.

ceiras froles d' a inspiración qu' han de ser gala d' estos Xogros. Pro promítideme qu' antes d' acabar, saúde dende o fondo d' o corazón á nobre vila qu' hoxe nos acolle, e pída pra ela e pra os nosos Xogros as bendicións d' o Ceo. ¡Dios che bendiga, groriosa Tui, cibdade qu' a veira d' o Miño, d' o río ben amado, t' asentast! ¡Dios te bendiga é che faga tanto ben como mereces po-l' a tua fermosura e po-l' a tua nobreza, e che dea sempre esos campos que xamais me canso de contemplar e admirar, estos ceos esprendentes que te cobren, e o qu' aínda val mais qu' eso, fillas garridas e fillos dignos de ti, como tés hoxe, pra que chegues á sere, rutilante estrela n' o ceo de Galicia, e polo d' as nosas esperanzas, e berce d' a resurrección e d' a grandeza d' a terrán e filla mimada d' a meiga e d' adourada pátreca nosa, po-l' a que todos, todos, to-

lembrará eternamente como Polonia á Mickiewicz ou Galicia á Rosalía Castro.

A poesía, o amor, e sobre tod' o amor á pátreca, revivirán sempre de xeneración en xeneración, y-os últimos alentados d' un trovador ó d' un poeta serán recollidos por outro que seguirá pulsando de novo as cordas d' a súa armoniosa lira pra arrincarlle eses acentos de portesta contr' os enemigos, de espranza e resinación pr' os vencidos, e de triunfo e glorificación pr' os vencedores.

Surge et ambula; esas palabras dos Evanxelos serán o lema d' as nosas libertades!

¡Ouh nobre e vetusta cibdade de Tui, eu te saludo c' a mais to-l' alegría, por que futes a primeira que tiveche-l' a fortuna de dar

Discurso de Alfredo Brañas, Manteedor dos Xogros Florais de Tui. Formador da revista La Patria Galega. 7 e 8, 15-7-1891, p. 9.

**ACTOS DO CENTENARIO DA REAL ACADEMIA GALEGA
COMMEMORACIÓN DOS XOGROS FLORAIS DE GALICIA
TUI, 24 DE XUÑO DE 2006**

12:00 h Teatro Municipal (rua de Colón, 2):
Recepción á Real Academia Galega pola Corporación Municipal de Tui.

12:30 h Saída do cortexo cívico cara ao Teatro Principal na praza de Frómista. Abre a comitiva a Banda Municipal de Música de Tui e os maceiros do Concello.

No palco da música do Paseo da Corredora:
Intervención do académico Xesús Alonso Montero.
A seguir, o gaitero Xosé Ferreiros, de Milladoiro, interpreta a Alborada de Rosalía de Castro.

Na Porta da Pia, antiga entrada á cidade:
Salutación do alcalde, Antonio Fernández Rocha.
A continuación, o neno gaitero, Xalo, interpreta a Muíñeira dos Campañeiros.

Diante da catedral (praza de San Fernando):
Intervención do académico Andrés Torres Queiruga.
A continuación, o gaitero Bieito Romero, de Luar na Lubre, interpreta unha muíñeira tradicional.

13:00 h Diante do Teatro Principal (na praza de Frómista):
Alocución do académico Xosé Luis Méndez Ferrín.
Lectura dos discursos históricos de 1891, pronunciados polos membros do Consistorio dos Xogros Florais, por parte de académicos e autoridades asistentes.
Palabras de Xosé Ramón Barreiro, Presidente da Real Academia Galega.
A Banda Municipal interpretará como remate o Himno Galego.